

Erdő Péter bíboros imádsága járvány idején

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a világért, amelyben lehetővé tetted az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségekben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezében van az életünk.

Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljuttatását a rászorulókhhoz. Adj irgalmat és örök nyugalommal a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez.

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövettünk!

Szentháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk!
Boldogságos Szűz Mária, Betegek Gyógyítója,
Könyörögj értünk!

Ámen.

Glenda 07

„Van még, ki megváltásra vár” – ma is!

1979-ben Bródy János tollából megszületik a szöveg, amelyet 1987-ben a Valahol című albumon énekel Koncz Zsuzsa. A történetben egy nyári, álomszerű élményt mesélnek el, amelyben egy város fölé emelkedve látnak, hallanak dolgokat. Amikor egyszer csak megszólítva érzi magát a földről egy spicces ember ég felé szálló kiáltásában: „Van még ki rosszkedvűen ébred, Van még, ki holtvágányon áll, Van még, ki gátlásoktól szenved, Van még, ki megváltásra vár.”

Azóta hosszú évtizedek teltek el, bár sokak szemében inkább úgy tűnik, mintha villámgyorsan peregtek volna az évek. A politikában, a közéletben, vagy egyéb színtereken óriási változások történtek, mégis, annak a „földhözragadt”, dülöngélő embernek a sóhajában van valami, ami akkor is, most is igaz: „van még, ki megváltásra vár”.

Annak ellenére megváltásra vár, hogy Anyaszentegyházunk 2000 éve igyekszik tanúságot tenni arról, hogy Jézus Krisztus Kiengesztelte értünk a mennyei Atyát; noha Ő büntelen volt, értünk, bűnösökért vállalta a halált is, majd pedig harmadnapra föltámadt és így megváltást szerzett nekünk. Akkor hogyan lehet az, hogy van, aki még mindig megváltásra vár? Úgy, hogy nem ismertük meg Jézust a maga mélységében, nem ébredtünk rá arra, hogy mit is jelent az, hogy létünk

földi életünk elmúltával nem megsemmisül, hanem kilátásba lett helyezve az üdvösség.

És ez most, amikor szembe kell néznünk egy világméretű eseménnyel, amelyet most nem rakétáktól való félelem jellemez, nem politikai vezető gerjeszt, hanem olyan apró, pici dolog idéz elő, amelyet szabad szemmel nem is lehet látni, egyetemes jelleggel születik meg bennünk a vágy, hogy bárcsak megszűnne, vége lenne, elvonná valaki tőlünk ezt a ragályos betegséget. Bárcsak elfordítaná tőlünk a bajt, elvonná félelmeinket, megszabadítana a betegség nyomasztó tényétől. Mi most új értelmet adva a szónak, ebben az összefüggésben várjuk a megváltást. Szabadulni szeretnénk mindentől, ami tönkreteszi az életünket, a társadalmi berendezkedésünket. Felértékelődik bennünk az, ahogyan eddig éltünk és most szeretnénk, ha újra minden a normális kerékvágásba térne.

Nem idegen tőlünk teljesen Bródyék ezen gondolata, mert egyik nagyböjti szentmisekezdő énekünkben ugyanezek a szavak köszönnek vissza: „Válts meg engem, Uram, Izrael Istene...”. Miközben tudjuk, hogy Jézus Krisztusban a megváltás teljesedett be, aktualizálva jelen helyzetünkre, személyes vágyként megfogalmazva, kérjük Istentől a megváltást, mert mai is van még, ki megváltásra vár.

40 napos kihívás! Bevállaltad?

Az adventi és nagyböjti időszak nagyon hasonló lelki folyamattal jár. Az elején lelkesen megszületik az emberben egy elhatározás, amire különösen is szeretnénk figyelni, azán van, hogy eljön a pillanat, amikor ezen a lelki úton elbizonytalanodik. Lemondás, vagy felajánlás? Nagyböjt elején sokat hallhatunk arról, hogy miről mondjunk le ebben az időszakban, de inkább úgy gondolkozunk, hogy mit tudunk felajánlani Istennek.

A kísértővel való állandó küzdelemünk időszakába lépünk, az elméletben elsajátított ismereteket a gyakorlatban is ki kell próbálni. Nagyböjt idején kiderül, hogy az Istenkapcsolatunk, az életünk megújulására való képessége, vagy az egyéb akaratunk lesz az erősebb? Egy hatalmas küzdelem, amelyben győzni vagy

elbukni lehet, persze csak annak, aki beszáll a megmérettetésbe. A küzdelemben nem csak az én akaratom kerül nagytű alá, az Ördög is próbára tesz. Számtalan tippet kaphatunk az interneten, hogy miről érdemes lemondani nagyböjtben. Továbbá ott vannak a pénteki hústilalmak is, de összességében saját magamnak kell látnom, hogy mi az, amit fel tudok ajánlani Istennek. A nagyböjt pedig egy kitűnő lehetőség erre, hogy megálljunk kicsit és átgondoljuk, mi az, ami az életben távol visz Istentől? Mi az, amiről ha lemondok, közelebb kerülhetek hozzá?

Minden adventi és nagyböjti időszak remek lehetőség, hogy rácsodálkozzunk Isten szeretetére és az Ő megbocsájto kegyelmére. Ez pedig erőt ad arra, hogy minden felké-

szülési időszaknak új lelkesedéssel vágjak neki. Hamvazószerdán kezdetét vette a negyven napos, húsvétig tartó nagyböjt. Ez remek időszak arra, hogy kilépjünk az emberi játszmákból és belépjünk a szívünk terébe, ahol Istennel találkozunk.

Jézus a 40 napos pusztai elvonulásában megtapasztalta háromszor az Ördög jelenlétét, de fejben és szívben egyszerre volt erős és volt ereje nemet mondani. Tudta jól, hogy a Sátánnak nincsen hatalma fölötte, mindaddig, amíg nem kerül a markába, onnan csak szenvedés útján van szabadulás.

Húsvéti gondolat

Uram - mikor földre szálltál,
a szegény bűnöst kerested,
vakot, bénát gyógyítottál,
Isten országát hirdetted.

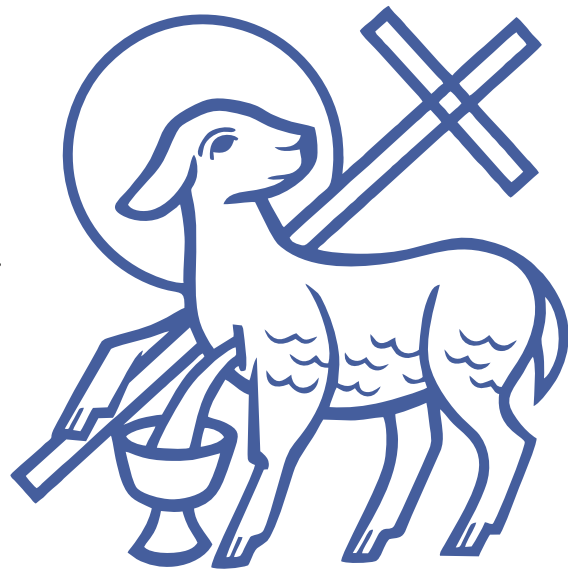
Választott nép nem Téged várt...
- bűnükkel nem foglalkoztak -
szabadító földi királyt
képzelték el messiásnak.

Megváltásunk feltétele
Golgota hegyén teljesült,
tested feszült a keresztre -
jobb lator már ott üdvözült.

Harmadnapra feltámadtál -
látták ezt az apostolok,
lángoló Szentlelket adtál
- meg az evangéliumot.

Létrehozta Szentegyházad,
tanítványid vitték hírét,
minden földet végigjártak,
hirdették, adták az igét.

Kétezer év elteltével
hívek száma gyarapodott,
de a hibák és a kétely
szakadásokat okozott.

Segíts, Uram, hogy az egység
győzzön a kétkedés fölött -
legyen szeretet, békesség
a Téged imádók között.

Sajnos, már pusztul a világ,
vesztébe rohan az ember.
Kevés a szív-tett, a jóság -
áradni fog a bűntenger.

Halld meg, Uram, kérésemet,
mielőtt újra eljösszél -
talán - találnál több hitet...
lehet - jobb kedvvel ítélnél.

A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia február 9-e 16-a között tartotta a Házasság Hete elnevezésű programsorozatát. Az elmúlt évek hagyományát folytatva, ám mégis megújult formában tervezett programok első napi előadására Uzsalyné dr. Pécsi Rita neveléskutatót, pedagógiai szakértőt kérték fel, hogy végigvezesse a résztvevőket a kapcsolatépítés rögzös útján. Erről beszélgetett Németh Kriszta az elismert kutatóval.

A házasság munka, ápolni kell, dolgozni érte

Az előadásának címe is nagyon beszédes: Egymásért kedvéért születtünk – A kapcsolódásra vagyunk teremtve. Mi az oka annak oly gyakran mégsem sikerül kapcsolódnunk egymáshoz?

Azt gondolom, hogy nem ismerjük egymás nyelvét, nagyon-nagyon magunkból indulunk ki. A kapcsolódás, a kapcsolatteremtés egy olyan készség, amit lehet tanulni, méghozzá rengeteg élménnyel, tapasztalattal és érzelmi azonosulással és nagyon sok mintával, de azt is látnunk kell, hogy ez egy rendkívül hosszadalmas folyamat.

A kapcsolódásra való készség a társas intelligencia része. A kapcsolódás képességének gyakorlatban való megtapasztalása azért sem olyan egyszerű, mivel egyrészt nem ismerjük a mechanizmusát, másrészt pedig nem kapunk elég gyakorlatot belőle. Ám ez egy tanulható folyamat.

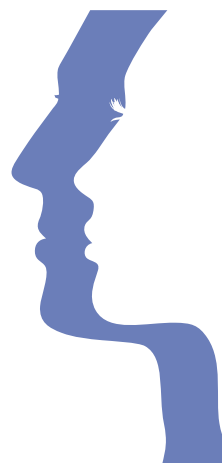
Magyarországon a házasságok 63%-a válással végződik, ezt minden pedagógusnak, nevelőnek, szülőnek azért is olyan mellbevágó megtapasztalni, mivel a kötődés elszakítható lett volna. Annak, pedig amit meg lehet tanulni, nem lenne szabad ilyen eredménnyel végződnie.

A magyar iskolarendszer felmérései is igazolták, hogy míg az iskolákban 90-92 %-ban az IQ fejlesztése kerül előtérbe, addig az érzelmi intelligencia fejlesztése egyáltalán nem kap hangsúlyt. Mára bizonyossá vált, hogy az érzelmi nevelést mellőző, csak az IQ fejlesztésére hangsúlyt fektető iskola szorongó gyerekeket, kötődésre képtelen felnőtteket nevel. Az így felnövő embereknél 30-40 éves korban nem lehet számon kérni, hogy miért is nem megy a kötődés.

A férfi és női agy biológiai különbözőségeiről bemutatott képek, az ebből adódó példák ismertetése is megmosolyogtatott bennünket az előadás során.

Bár a férfi és a nő egyenlőnek születik ám ettől még nem lesznek egyformák. Például a nők két agyféltekéje között huszonöt százalékkal több kapcsolódás található, mint a férfiaké között. Ebből az következik, hogy a férfiak gondolkodása nyílszerű, egyenes, ellenben a nőké kacskaringós, szerteágazó, valamint ennek a következménye az is, hogy a nők jobban tudnak többfelé figyelni, egyszerre sok mindent csinálni.

A férfiak tájékozódása és térlátása jobb, ellenben a nők a kommunikáció területén mutatnak előnyt. Ugye mindenki ismeri a sztereotípiát, amely szerint a férfiak és a nők más nyelvet beszélnek? A férfiak kommunikációja

alapvetően kimerül a tényközlésben, míg a nőknek elemi szükségük van a verbális kapcsolattartásra.

A biológiai különbségek nagyon sok konfliktust tudnak szülni, vagy éppen nagyon sok megoldást tudnak eredményezni: másként kezdünk egy megoldáshoz, mást tartunk fontosnak, mást fogunk kiemelni, megjegyezni, tehát homlokegyenest másként tudunk gondolkozni.

A kötődés is egy készség. Van valami módja az elszakításának?

A kötődést tanulni kell, hiszen nem születik magától, méghozzá egészen kicsi kortól kezdve olyan élményeken és tapasztalatokon keresztül, hogy kapcsolódnunk jó. Mégpedig az együtt töltött boldog-szomorú pillanatokkal, a családdal, hozzánk közel álló emberekkel közösen megélt impulzusokkal, érintéssel, gesztusokkal. Bizony szükség van arra, hogy a gyermek az édesapjával birkózzon, hancúrozzon, az édesanyjával együtt főzzön vagy közösen társasjátékozzanak, együtt énekeljenek, egyenek, dolgozzanak, sírjanak, nevesenek, imádkozzanak.

Fontos, hogy a gyermekek örömeiben vagy éppen bánatukban megölelhessenek valakit, és őket is megsimogassák. Szükség van arra is, hogy időnként elérzékenyülhessenek, és átérezzék azt a felemelő érzést, hogy egy másik ember szereti őket, fontosak egymásnak. Rendkívül fontos lenne, hogy csemetéink ilyen tapasztalatokban nőjenek fel, hogy a férfi-nő ilyesfajta szövetségén keresztül a gyermek is tapasztalja meg a kapcsolódás fontosságát, annak a szenvedélyes, érzelmekkel átítatott, de persze konfliktusokkal tűzdelt, de utána mindig megoldásokra tö-

rekvő kötelékét. Sokat árt a kapcsolódási készség kialakulásának az egyéni verseny kultusza, ez a mérhetetlen sok egyéni versenyzésre ösztönzés, amely manapság gyakorlatilag az óvodás kortól megfigyelhető. És ez sajnos keresztül húzza azokat az eszméinket – amiket pedig az iskola, tanár és a szülő is szeretne – hogy egy hajóban evezünk.

A nevelésnek különböző területei vannak: az iskola, a család, a közösségek, stb. A jó iskolai nevelés már a kora gyermekkorban olyan magvakat hint el, amelyek egy egész életen át gyümölcsöket hozhatnak. De ebben is szeretném mindenekelőtt hangsúlyozni a család központi szerepét, mert a család az a hely, ahol lehet gyakorolni a szeretet és az életről való gondoskodás elsődleges szokásait, mint például a dolgok helyes használatát, a rendet és a tisztaságot, a helyi ökoszisztémák tiszteletét és minden teremtet lény védelmét. Az a hely, ahol a személyes érettség különböző szempontjai – szorosan kapcsolódva egymáshoz – kibontakoznak. A családban tanulunk meg kérni, bocsánatot kérni.

Érdekes volt előadásában látni, és hallani, és valójában olyan egyszerűnek is tűnik az egyes különbözőségek megismerésén alapuló kapcsolódás kialakítása!

Sok idősebb, hosszú ideje együtt élő házaspártól hallottam már: bár hallhattuk volna ezt korábban, mennyi bosszúságtól megmenekültünk volna! De voltak olyanok is, akik egy-egy erről szóló előadásom jöttek hozzám: az elhangzottak ismeretében talán el sem váltak volna, felismerték, hogy milyen apróságokon vesztek össze nap mint nap. Tudtak volna egymás felé lépni, nem hagytak volna elmérgesedni egymás között egyes szituációkat.

Mit tehetünk egymásért, ahhoz hogy könnyebben elfogadjuk ezeket a különbözőségeket?

Egyrészt megismerjük ennek mechanizmusát, másfelől a tapasztalások is sokat segítenek, aztán a művészetek, mese, népballadák, vagy ilyen lehet egy jó színház is: rendkívül sok remek színdarab és dráma szól arról, hogy egyes szituációkban mennyire másként viselkedik egy nő és egy férfi. Ezek átélésén keresztül rengeteg érzelm hat: humor, belátás, van tapasztalat és kiút, valamint remek megoldási módokkal is találkozunk.

„Isten úgy teremtette meg az embert, hogy férfi illetve női vonások keveredjenek benne, de domináljon a férfi vagy női lényeg” – hangzott el az előadáson, ahol ön a vészharangokat is megkondította a 21. század új csoportnyomására kialakult genderelmélettel, vagyis a választott nem elképzelésével kapcsolatban.

Mivel Magyarország az Európai Unió tagállama, ezért országunkra is érvényes ennek elfogadása, bár szerencsére a magyar alaptörvény rögzíti, hogy a családot a férfi és a nő alkotja. Már vannak országok, ahol az apa és anya megnevezése szülő 1 és szülő 2, valamint a tanár nő és

tanár úr kifejezések helyett is a tanerő használata kötelező.

Mindenképpen szerettem volna felhívni a figyelmet, amely ezzel kapcsolatban fenyegeti gyermekeinket, elsősorban iskolai környezetben. Rengeteg szakirodalom foglalkozik ezzel, több helyen is olvasható, hogy ahol nagy probléma van a nemi identitás megszilárdulásában ott mindig egyértelműen a családban kell keresni a gócpontot. Ugyanis megfigyelhető egy családmodell, ahol a leginkább észrevehető ez a fajta identitásbeli probléma: érzelmileg elérhetetlen apa, erős, komoly, katonás anya. Következtesen azt is látjuk, hogy ahol a család ép, ott sokkal kevesebb az ilyen jellegű rendellenesség.

A nemi identitás kialakulása óvodáskorban kezdődik, a serdülő korban pedig rettentő képlékeny, inog. Ha elfogadjuk gyermekeinkkel az ilyesfajta megingásaikat, akkor ők boldogtalanok lesznek, nem találják meg amit kerestek. Nem megoldás és nem segítség a saját maguk által megélt nem felé való átalakulás. A szülők következetes szerepe rendkívül fontos a gyermekek ideológiai nevelésében.

Nemrég láttam egy Kanadából hazatért hölgy műsorát, ebben a gender-elmélet kiszélesedését és társadalmi támogatottságát feltáró megfigyeléseit mutatta be. Ha ott egy óvónő, egy babákkal szívesen játszó kisfiúnál, saját mérlegelése alapján a szülők beleegyezése nélkül dönthet a gyermek hormonális kezeléseinek megindításáról. Ugyanebben az országban míg *egy fogprotézis elkészítése vagonokba kerül, úgy egy nemátalakító műtétet alanyi jogon támogat az állam.*

Létezik egy nagyon jó program: **a családi életre nevelés programja**. Szülőként és pedagógusként is nagyon igényelném, hogy ez helyet kapjon a kerettantervben, a nevelésben, éppúgy akár mint a szorzótábla. Nagyon sok ellenáramlással fognak a gyerekek találkozni még és éppen ezért nagyon szilárd talajt kell teremteni úgy, hogy az ilyen elméletek ne sodorják el a mi gyermekeinket.

Mit tanácsolna útravalóként?

Zárásként visszatérnék az előadásom „magjához”, azaz a férfi-női kapcsolódáshoz: minden embernek a legmélyebb vágya a kiegyesülés, a kiteljesedés. A legteljesebben, legmélyebben ezt egy párkapcsolatban tudjuk megtapasztalni, amikor a férfi és nő mindenféle szempontból képes arra, hogy önmagát megtartva együtt, egy nagyobb teljességre jusson, az önátadás, az önmagam felülmúlása teljesíti ki bennünket.

A kötődés pedig tanulható, pároknak is: a folyamatának nincs vége azzal, hogy házasságot kötöttünk. *A házasság munka, ápolni kell, dolgozni érte: ki is tud hűlni, de lehet érte tenni, ezt meg kell tanítani gyermekeinknek is.*

Ne felejtjük el, hogy elsősorban nők vagy férfiak vagyunk, Isten férfinak és nőnek teremtett bennünket, és olyan társat ad, aki hozzánk illő, nem aki egyforma velünk. Egyedül a két fél nem ér semmit, együtt viszont kitesszik az egészet.

Merj szeretni!

A Házasság Hetén a sok értékes program megerősítette a házaspárokat, hogy a házasság Isten csodálatos, felbecsülhetetlen értékű ajándéka. A program részét képezte a "Tűzálló", vagy ismertebb nevén "Szerelempróba" című film vetítése és a film keltette érzések, gondolatok átbeszélése Czilinger Éva pszichológussal.

A film címe nem arra utal, hogy a házasságot soha nem éri tűz, hanem arra, hogy ha jön, ki lehet védeni. Minden házasságot érnek "tüzek", és a védekezéshez a házastársaknak tudniuk kell, hogy a szeretet, az elkötelezettség inkább döntés, mintsem érzelm" - fogalmaz a rendező, Alex Kendrick.

A film egyik főszereplője Caleb Holt tűzoltó naponta életüket ment. Hivatása gyakorlása közben a lángoló épületek belsejében a tűzoltóparancsnok mindig tartja magát a tűzoltók legfőbb szabályához: soha ne hagyj cserben a társad! A szabály a magánéletében is érvényes, de vajon tűzállóvá tehető-e még a feleségével, Catherinnel megingott kapcsolata? A főszereplő munkája az életmentés, ezúttal azonban élete legnehezebb feladata előtt áll: a házasságát kell megmentenie. Az egykor boldog párt két év házasság után eltávolították

egymástól a karrierrel, anyagiakkal kapcsolatos viták. Miközben arra készülnek, hogy elindítják a válási procedúrát, az apja arra kéri Calebet, tegyen még egy utolsó próbát a házassága megmentésére.

A Merj szeretni! (The Love Dare) program valójában egy negyven napos kísérlet a párkapcsolat rendezésére. Caleb rááll erre, ám megkeseredett felesége elutasítja ezt a lehetőséget. A férfi kétségek közt vergődik: hogyan legyen ereje egy olyan valakiért küzdeni, aki esélyt sem ad erre? A film végére kiderül, hogyan cselekszik Isten a házások életében. Hogy mindezt hogyan éri el Caleb Holt megtudhatják, ha megnézik a filmet! Érdemes rá időt szentelni! Azt gondolom, tanulságos lehet mindenki számára.

A film üzenete az, hogy a házasságot tisztelni kell, érdemes érte küzdeni. Istennek terve van a házassággal, az alkotók ezt a tervet a filmen keresztül méltó módon bemutatták.

Úgy érzem a film megérintette a házaspárok szívét. A vetítés után többen visszajelezték nekem, hogy otthon, házastársukkal közösen még egyszer megnézték a filmet. Jó volt, hogy a film megtekintése után Czilinger Éva pszichológus vezetésével közösen gondolkodhattunk a film mondanivalójáról, véleményét cserél-

Pilinszky János:

Azt hiszem

Azt hiszem, hogy szeretlek;
lehúnyt szemmel
sírok azon, hogy élsz.
De láthatod, az istenek,
a por, meg az idő
mégis oly súlyos
buckákat emel
közéd-közém,
hogy olykor elfog a
szeretet tériszonya és
kicsinyes aggodalma.

Ilyenkor ágyba bújva félek,
mint a természet éjfél idején,
hangtalanul és jelzés nélkül.

Azután
újra hiszem, hogy
összetartozunk,
hogy kezemet kezébe
tettem.

hettünk a szereplők érzelmi reakcióiról, őszintén elmondhattuk a személyes véleményünket.

A szeretet önzetlen és átformáló erejét, a feltétlen összetartozást jeleníti meg Pilinszky verse is, amelyet a pszichológus szakember előadásában hallhattunk.

Kérdezd a papot!

A házasság egy szentség, és mindenképpen egy csoda, amelyben áldások vannak

A Házasság Hetének 5. napján került megrendezésre a Belga Söröző különtermében „Kérdezd a papot!” címmel egy beszélgetős est, amelyen Elek Antal görög-keleti katolikus pap, Hodánics Péter református lelkész és Kovács József katolikus pap vett részt. Az este moderátora dr. Varga Péter, a kertvárosi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia lelképásztori munkatársa volt.

A megrendezett kis családi beszélgetés során kiderült, ki mit gondol az elköteleződésről, a házasságról, a házasságot megelőző együttélésről, és arra is választ kaphattunk, hogyan lehet az állandó és szüntelen szolgálat mellett lelkileg feltöltődni, vagy miért adnak hálát a római katolikus papok a cölibátusért.

Az elköteleződés József atya szerint segítség nélkül nem megy. Talán pár évre előre tudunk gondolkodni, de egy egész életre nagyon nehéz. A jövő bizonytalan, kell egy erős hit a másikban, szükséges a rá való hagyatkozás. Az ő esetében a ráhagyatkozás egyszerűbb, mivel a másik fél őt biztosan nem csapja be, biztos pontként tekinthet Jézusra. A házasságban a másik félben meg kell bízni, és a hívő ember számára az isteni segítség is jelen van. A bizonytalan jövő tekintetében hagyatkozunk Isten segítségére.

Hodánics Péter református lelkésznek az elköteleződésről a házasság, feleség, egyház jutott az eszébe. Az isteni elköteleződés felülről táplálkozik egy Isten-ember kapcsolatban.

Elek Antal atya egy példával élt, miszerint két egymással összekötött számar, csak abban az esetben tudja elérni a saját szénáját, mely a tér két különböző pontjára kihelyezett, ha közösen, együtt, ugyanabba az irányba haladnak. Elköteleződni: Isten akaratának megfelelően végezni a kapott feladatokat. Antal atya tudatosan reverendában érkezett az estre, mert a görög-keleti kispapok házasságot is reverendában kötnek még a diakó-

Elek Antal, görögkatolikus pap Hajdúböszörményből származik, 48 éves, teológiai tanulmányait Nyíregyházán és Grazban végezte. Ezt követően St. Pölten-ben felnőtt képzői és tréneri diplomát szerzett. Hosszú ideig projektmenedzserként, trénerként dolgozott különböző nemzetközi projektekben. Feleségével, dr. Király Ritával, 2012-től szervezik a soproni görögkatolikus közösséget. 2017-ben diakónussá, 2019-ben áldozópappá szentelték. A Hajdúdorogi Főegyházmegye Szombathelyi Szervezőlelkészségén szervezőlelkészként, kórházlelkészként teljesít szolgálatot.

nussá szentelés előtt. A pap feleségét is tisztelet övezi, megszólítása: „Tisztelendő asszony”. Aki egyszer már megházasodott, történhet benuulás, halál vagy a másiktól való kiseretés, e vállaláson nem lehet változtatni, nincs lehetőség újból házasságot kötni. Hatalmas elköteleződés.

Vajon igaz, hogy a házasság intézménye elavult, váltságban van?

Dr. Varga Péter Gyökössy Endre lelkész, pszichológus, írótól hozta azt a hasonlatot, mely szerint, ha nem megy a zongoralecke, nem biztos, hogy a zongorát kell lecserélni, ennek analógiájára nem a házasság intézményét kell kidobni.

József atya szerint Jézus tanítása, a szentségek nem kortól függenek, és nem kedv kérdése. Akik házasságot kötnek, sokszor megkapják az ismerősöktől, hogy nem normálisak. De mi a normális? Az, amiről a többség ugyanúgy vélekedik. Lehet, hogy az emberek nem érettek a házasságra. Könnyebb inkább támadni azt, amiben az ember gyengének érzi magát, mint bevallani, hogy gyenge. Ha a házasságba nem érkezik gyermek, nem fordíthat hátat sem Istennek, sem a házastársának. Az embernek meg kell tanulnia elfogadni a megváltoztathatlan dolgokat.

Hodánics Péter tiszteletes szerint minden második házasság válással végződik egy régebbi statisztika alapján. A váltság, mindenkit érint. A keresztény házasságok kicsit tartósabbak, de sajnos a lelkészek is válnak. Az emberi felfogás szerinti házassággal nincs minden rendben, de az ember az, aki ezt tönkretelheti. Ha az ember nem egy alapos és megfontolt döntés eredményeként

Hodánics Péter, református lelkész

A Pápai Református Teológia Akadémián végzett. Házasságkötésük után feleségével, Hodánics-Bíró Tündével Sopronban teljesítettek szolgálatot. Ott töltötte gyakornoki évét, felesége pedig segédlelkész volt. Ezt követően kinevezést kaptak a Szentgyörgyvölgyi- és a Kerkamenti Református Egyházközségbe, ahol 10 évig szolgáltak. 2017. márciusától az Őrségi Református Egyházegyege Zalaegerszegi Református Egyházközség Lelkipásztora.

házasodik, akkor annak sajnos válás lehet az eredménye. Ugyanakkor a házasság egy csoda. A boldog házasság feltételeit alaptörvényben kellene lefektetni, mivel a mai rohanó világ nem támogatja ennek feltételeit.

Elek Antal atya szerint a házasság intézménye is egy szoros elköteleződés, az engedelmesség elengedhetetlen. Isten egy parancsa, melyet két ember szabadon és boldogan tesz. Csakis az engedelmesség útján óvható meg a házasság, amely megtett fogadalmat támadna minden kísértő, mindenki olyan, aki ennek az önként vállalt engedelmességi köteléknek nem örül. Isten parancsainak engedelmeskedve okozunk a legnagyobb örömet Istennek, melynél nincs szebb dolog.

Azért nem olyan borús a helyzet a tavalyi statisztika alapján dr. Varga Péter szerint, mert Magyarországon 2019-ben október végéig 57.800 pár kötött házasságot, amely 63 százalékkal több, mint 2010-ben, és 24 százalékkal több, mint 2018-ban. Remélhetőleg ez a nagy

házasságkötési kedv nem csak az állami támogatóknak köszönhető!

Hodánics Péter református lelkész nagyon köszönte azt a kérdést, hogy ők, akik szolgálatot teljesítenek a hét minden napján, hogyan tudnak töltekezni lelkileg, ugyanis a lelkész is ember. Sajnos, ezt a hívők hajlamosak elfelejteni. A hosszú, fenntartható egészséges lelki élethez szükséges a feltöltődés. Ő is ugyanazokat a kikapcsolódási lehetőségeket említette, melyeket József atya: elvonulás a természetbe, autózás, nem kötelező szolgálat. Elek atya szerint téves az az elgondolás, miszerint csak akkor lehet adni, ha teljesen rendben vagyunk. Válhatunk a kegyelem eszközévé akkor is, amikor nem is gondolnánk. Alázatosan, állandó szolgálatban az ember sokra képes.

A cölibátus átok vagy áldás?

Mint tudjuk, a görög-keleti katolikus papok, a református lelkészek nősülhetnek, viszont a római katolikusok nem. Benedek pápa szerint a cölibátus áldás, kegyelemforrás.

József atya véleménye, hogy meg lehet engedni, de kötelezővé ne tegyék! A cölibátus megszüntetése nem problémákat oldana meg, hanem újabb problémákat vetne fel. Mit kezdene a római katolikus egyház az elvált papjaival. A hívek a cölibátus miatt ne sajnálják a papokat, hiszen ők vállalták, ebből a sajnálatból köszönik szépen, de nem kérnek. Egy papnak nincs ünnepnap

Kovács József, katolikus pap

33 éves, a zalaegerszegi Mindszenty József Gimnáziumban érettségizett. Érettségi után egy évig a veszprémi Pannon Egyetem mérnökinformatikus hallgatója volt. 2007-ben kezdte a Győri Hittudományi Főiskolát. 2012-ben diakónussá, 2013-ban pappá szentelték. 2013-2015 között Jánosházán, 2015-2016 Szentgotthárdon, 2016-tól Zalaegerszezen, a Mária Magdolna Plébánián káplán.

olyan értelemben, hogy karácsonykor, húsvétkor, pünkösdkor szolgálatot teljesít, amely a családi élettel nehezen összeegyeztethető.

Péter lelkész elmondta, hogy a reformátusoknál a válások száma megközelíti a világi válások számát. Ha egy református lelkész házaspár elválik, egyházi bírósági eljárást követően palástvesztés van. Megerősítette, hogy az ő esetükben a mások által megélt karácsony, húsvét, pünkösd valóban nincs, és tisztelője a cölibátusnak. A család nagy felelősség, nagyon nehéz, de nem lehetetlen feladat az egyensúly megtalálása. Mindenképpen időt kell szakítani a családra, de az is igaz, hogy náluk a gyerekek ebbe belenőnek, nem kérdés, hogy közös családi program a vasárnapi istentisztelet.

Zárszóként: a házasság egy szentség, és mindenképpen egy csoda, melyben áldások vannak.

Pindroch Csaba előadása

2020. február 14. napján a zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola tornatermében a Házasság Hete rendezvénysorozat részeként a „Segítség, megnősültem!” című színházi produkcióra került sor. A darab Radnai Márk rendezésében Sebestyén Elemér azonos című regényéből készült.

Pindroch Csaba, a Thália Színház kedvelt, népszerű művésze mutatta be a darabot, ami tulajdonképpen egy monológ, amelyet az író nevében mondott el a színész, és leginkább a „stand up” műfajára hasonlított.

Pindroch Csaba megszemélyesítette az író, aki megosztotta velünk élményeit saját házassága kapcsán abból az apropóból, hogy egy közeli barátja bejelentette, hogy szintén megnősül.

Ezek az élmények lehettek valódiak, vagy kitaláltak, megérintették a közönség tagjait, nagyon sokszor úgy tűnt, hogy találtak a mondatok és ismerősek az elbeszélte anekdoták. Nem hallottunk semmi rendkívülit, amikor az anyóssal való nehezen induló viszony került terítékre, vagy

éppen a házfelújítás nehézségei, sőt akkor sem, amikor a vezetni tanuló feleség viselkedése okozta a problémát.

Az előadás szinte a teljes ideje alatt mintha azt akarta volna bizonyítani a szerző, hogy a házasságnak csak hátrányai vannak, ráadásul odaveszett „az egészséges többnejűség” is.

A mérleg másik serpenyőjében csak egyetlen kis történet szerepel, amikor hősünk a strandon véletlenül észrevette, hogy a saját felesége micsoda bombázó, és sokan elkezdték irigyelni miatta... Milyen rövidlátóak is a férjek, jött a nagy igazság: nősülj meg, barátom és szeresd a feleségedet!

Évértékelő találkozó a Karitásznál

Minden évben egyszer összegyűlünk mi "karitásosok", hogy megvitassuk az elmúlt esztendőben a hátrányos helyzetű emberekért végzett tevékenységünket. A munka értékelése mellett ezek a jó hangulatú találkozók lehetőséget nyújtanak arra is, hogy egy kicsit megálljunk, és ne csak az adományozottakkal, az ő problémáikkal foglalkozzunk, hanem a mellettünk dolgozó önkéntesre is odafigyeljünk.

Ebben az évben évértékelő találkozónk február elsején volt, ahol megköszönve minden munkatársunk szolgálatát, négy önkéntes kiemelkedő szolgálatáért plébániai Szent Erzsébet díjban részesült: Szent Erzsébet rózsáját jelképező rózsadobozban rózsafüzért és emlék-

lapot vehetett át. Ilyen díjban részesült Csiszár Mária, aki megszervezte a plébániai Karitászcsoportot, és azóta is fáradhatatlanul szervezi minden hónap első pénteken az imaórákat a Karitászonkénteseiért és adományozottaiért. Továbbá díjat vett át Szakács Gyuláné, Mekina Erzsébet és Lutter Mária, akik nem csak a plébániai Karitászcsoport adománygyűjtései és osztásai állandó munkatársai voltak, hanem az elmúlt években az egyházmegyei rendezvények Karitászonkéntesei között is sokszor tevékenykedtek.

Köszönöm minden Karitászonkéntes és segítő szolgálatát, és kérem Isten áldását további munkájukra!

